

har nemlig forbeelt Summen paa Amtsraads-kredsene, halvt efter Hartkornet og halvt efter Folketallet, og Amtsraads-kredsene skulle atter fordele den halvt efter Hartkornet. Man vil deraf see, at det er langt fra, at Principet er blevet konsekvent gennemført. Især troer jeg, at dette vil være tydeligt, naar man nærmere betragter Hartkornsskatten. Det er ganske vist, at, naar en Tønde Hartkorn skal svare 3 Rd. i Krigsskat, saa vil den forgjælde Eier komme til at svare langt mere end 3 pCt. og med Hensyn til Tiendeskatten, saa troer jeg at turde sige, at Tiendeskatten overalt vil være langt over 3 pCt. af den rene Indtægt uden Hensyn til, hvilke Prioriteter der hvile paa Tienden. Jeg har, for at overbevise mig derom, opgjort Regnestykket for en Tiende, hvor jeg nøie kjenner Forholdene, en af de bedst stillede Kirketiender, en Tiende paa over 300 Tdr. Byg og kun een Kirkes Vedligeholdelse. Paa den vil Skatten blive 46 Rd. 5 Mk., uagtet det vistnok er aldeles umuligt, at Indtægten kan have været over 1,000 Rd. i forrige Aar. Der vil altsaa omtrent blive at svare 5 pCt. af denne Tiende, saafremt den er ubehæftet; men, er den blot behæftet til dens halve Værdi, saa vil der blive at svare omtrent 9 pCt., altsaa tre Gange saa meget, som der opkræves ved Indkomsskatten i Kjøbenhavn. Men uagtet Principet nu er konsekvent gennemført, og uagtet Loven vistnok har endeel Mangler, troer jeg dog, at man skal modtage den og ikke gjøre nogen væsentlig Forandring deri, deels fordi det er en Nødvendighed for Statsklassen snart at faae den ud, og deels fordi det, dersom den skulde forandres derhen, at Indtægtskattens Princip blev gennemført, vilde kræve, at der først skulde finde Opgjørelser Sted af, hvor stor Indtægten var over det hele Land, og det altsaa vilde blive umuligt at faae Loven vedtagen før henimod Slutningen af Aaret.

Derimod troer jeg, at der er enkelte Bestemmelser, som man kunde omændre, og jeg skal tillade mig at nævne nogle af dem. Først skal jeg gjøre opmærksom paa, at, naar der i § 1, første Stykke er tilstaaet Besiddere af Huse med under 1 Td. Hartkorn en Fritagelse, forsaavidt de „i Løbet af det Halvaar, der gaaer forud for en af Skatteterminerne, mindst i 8

Uger have gjort militær Tjeneste“, saa forekommer det mig, at det vilde være det Naturligste, ikke at indskrænke Fritagelsen til dem, der i Tidrummet før Skatteperioden have været udkommanderede, men at udvide den til at gjælde ogsaa, naar Vedkommende er udkommanderet paa den Tid, da Skatten skal betales. — Dernæst staaer der i samme Paragraf, at den første Halvdeel af Hartkornsskatten skal betales den 1ste April. Naar vi see hen til Indkomsskatten, see vi, at den først skal udredes i September Maaned. Det er, synes mig, at gaae Hartkornbrugernes temmelig nær, at forlange af dem, at de skulle saa nær $\frac{1}{2}$ Aar iforveien udbetale en saa betydelig Deel af Skatten, især da det er en Skat paa Hartkornet, og dette i Vinterens Løb jo alt har udredet een Skat igjennem Hesteudredningen. — I § 5 træffe vi ogsaa en Bestemmelse, der forekommer mig ubillig mod Hartkornet, den nemlig: „Har Nogen betalt lige saa Meget i Skat efter § 1, som der er paalignet ham i Kommunen, eller Mere, har han Intet at svare i Kommunen; men han er ikke berettiget til nogen Tilbagebetaling.“ Det er vistnok meget rigtigt, at han fritages for at betale Mere, naar han alt har betalt det fulde Beløb i Hartkornsskat; men jeg synes ogsaa, at det konsekvent maatte følge heraf, at, dersom han i Hartkornsskat har betalt Mere, end Indkomsskatten i det Hele kan beløbe sig til for ham, saa burde han kunne faae Tilbagebetaling eller Godtgjørelse i sine kommunale Skatter. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse er for haard mod de Paagjældende, der kunne trænge til Støtte og mindst kunne taale at blive bebyrdede. — I § 9 findes den Skala opstillet, hvorefter Skatten skal beregnes. Jeg troer, at det er en meget lav Begyndelse, at 200 Rd. skulle regnes til Skatteindtægt. Hvor der ved en Indkomsskat har været Tale om, hvorvidt Nogen skulde være fritagen eller ikke, der har der stadig været gjort gjældende, at der derved skulde tages Hensyn ikke alene til Manden selv, men ogsaa til hans Hustru og Familie. Naar nu her er bestemt, at kun en Indtægt af under 200 Rd. er skattefri, da anseer jeg det for at kunne være meget passende, hvor der kun er Mand og Kone, men derimod forekommer det mig, at, hvor der er flere Børn at